ذکر من لدنّا لمن انار من انوار وجه ربّه العزیز الوهّاب ...

حضرت بهاءالله

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت بهاءالله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی – شمارهٔ ۳۶۱

افنان جناب میرزا علیه بهآء الله

الأعظم الأقدم الأعلی

ذکر من لدنّا لمن انار من انوار وجه ربّه العزیز الوهّاب الّذی اذا سمع النّدآء توجّه و اذا دُعِیَ اجاب انّ الّذین وفوا بمیثاق الله اولئک من اعلی الخلق لدی الحقّ المتعال ان الّذین غفلوا اولئک من اهل النّار عند ربّک العزیز المختار قل قد ظهر میزان الأعظم و توزن به الأعمال و انّه لصراط الله لمن فی الأرضین و السّموات به اقبل کلّ مقبل و نطق کلّ شیء بذکر الله فالق الأصباح طوبی لک بما وجدت حلاوة البیان عمّا نزّل من لدی الرّحمن و عرفت مولاک فی هذا القمیص الّذی منه اضآءت الدّیار قد ارسلنا الیک من قبل کتاباً فیه فاحت نفحات عنایة ربّک العزیز الغفّار ثمّ من قبله کتاباً آخر الّذی به اشرقت شمس الفضل من افق رحمة ربّک علی من فی الابداع ایّاک ان یحزنک شیء او یمنعک طغیان الّذین بغوا علی الله اذ اتی فی ظلل الغمام اذا اخذک حزن فانظر فی امری و تفکّر فیما ورد علی هذا المظلوم اذ ابتلی بین ایدی الحزبین الّذین اعرضوا عن الله بعد الّذی جآءهم بملکوت الآیات طوبی لقویّ قام علی امر ربّه و لمنادی ینادی بهذا الاسم بالحکمة و التّبیان قل یا قوم این الّذین ظلموا فی الأرض بغیر حقّ و این الأسرّة و التّیجان و این الّذین حاربوا مع الله و اصفیائه قد اُکلوا بما اکلوا اموال النّاس بالباطل انّ ربّک لشدید العقاب ما یبقی انّه ما قدّر للمقرّبین کذلک قضی الأمر فی الألواح لعمری سیفنی ما عند النّاس و یبقی العزّة و الاقتدار لمن اقبل الی مطلع الأنوار تالله لو یسمعون صریر القلم الأعلی لیأخذنّهم جذب الله علی شأن یضعنّ الملک عن ورائهم و یقبلنّ الی الملکوت کذلک نزّل من سمآء الجبروت فی هذا الحین الّذی ینطق لسان العظمة الملک لله المقتدر العزیز النّوّار مثلی کمثل الّذی رکب البحر و اخذته الأمواج من کلّ الجهات انّه فی تلک الحالة ینادی البریّة و یدعوهم الی الله ربّ الأرباب قل أ لمثل هذا المحبوب ینبغی الثّنآء او البغضآء فأنصفوا یا اولی الاغضآء و لا تکونوا کالّذین رأوا قدرة الله و انکروها الا انّهم من اصحاب النّیران هل یظنّون انّهم علی امر من الله لا ومالک الایجاد قد عبدوا الأوهام فی الف سنة و اذا جآء المیقات و اتی مطلع الآیات فزعوا و صاحوا ان هذا الّا مفتر کذّاب قل اتّقوا الله و لا تقابلوا الدّرّ بالصّدف و لا الجوهر بالخزف کذلک یأمرکم ربّکم حبّاً لعباده الّذین خُلقوا بأمره المهیمن علی الآفاق

ای عبد ناظر الی الله حمد کن محبوب عالمیان را که بحبّش فائزی و بذکرش ذاکر و بشطرش ناظر این از فضل اعظم بوده و خواهد بود انشآءالله در جمیع احوال مراقب امر الله بوده چه که آنچه منسوب بحقّ است باقی و دائم و ثابت و مادون آن فانی و معدوم نفوس ضعیفه الیوم شاعر نیستند بعضی در تیه غفلت مبتلا و بعضی بکلمات عتیقهٔ بالیهٔ خلقه از شطر احدیّه ممنوع هزار سنه او ازید آن نفوس موهومه شخص موهومی را در مدینهٔ موهومه معیّن نموده و باو عاکف و بعد از ظهور نیّر اعظم قلیلی خرق حجبات اوهام نمودند و مابقی بهمان اوهام باقی طوبی لقویّ خرق الأحجاب بسلطان ربّه العزیز القدیر آنچه در دست اهل فرقان از قبل بوده جمیع را باین فقرهٔ مذکوره قیاس نمائید همیشه متوهّمین بوده و هستند چنانچه حال مشاهده میشود مشرک بالله و اتباعش بذکر خلافت مجعوله ناس را از مالک بریّه منع نموده‌اند ان هم الّا فی ضلال وربّک الغنیّ المتعال مع آنکه کل عالمند که مطّلع بر امر او نبوده و نیستند مع‌ذلک یهیمون فی هیمآء الضّلال و لا یشعرون باری از این امور هم محزون نباشید چه که از برای حقّ عبادیست یحرقون حجبات الأوهام و یخرقون سبحات الأنام اولئک لا یمنعهم ما فی ایدی النّاس و لا ما ینطق به السنتهم الکاذبة انّهم انوار التّوحید فی البلاد و انجم التّجرید بین العباد سوف یظهر مقامهم علی من علی الأرض انّه لهو المقتدر القدیر

و اگر از احوال این ارض بخواهید فی اضطراب مبین آنچه در الواح قبل اخبار آن نازل حال ظاهر انّ ربّک لهو العلیم الخبیر یا لیت لم یدرک البلآء الّا نفسی فی سبیل الله ربّ العالمین در جمیع احوال شاکر بوده و هستیم و بذکر و ثنایش ناطق انّه لا یمنعه شیء لو یعترض علیه الملوک و یعرض عنه کلّ عبد مملوک نسأل الله بأن یوفّقک علی خدمته و طاعته و ینصرک بفضل من عنده انّه هو ارحم الرّاحمین

افنان را تکبیر منیع رفیع برسانید و کذلک من فی حولک من عباد الله المخلصین انّما البهآء من لدی البهآء علیک و علی من معک من احبّآء ربّک القائم علی الصّراط